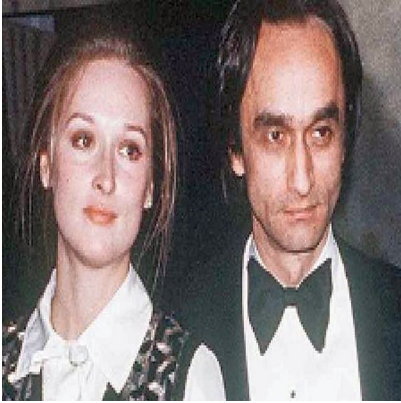

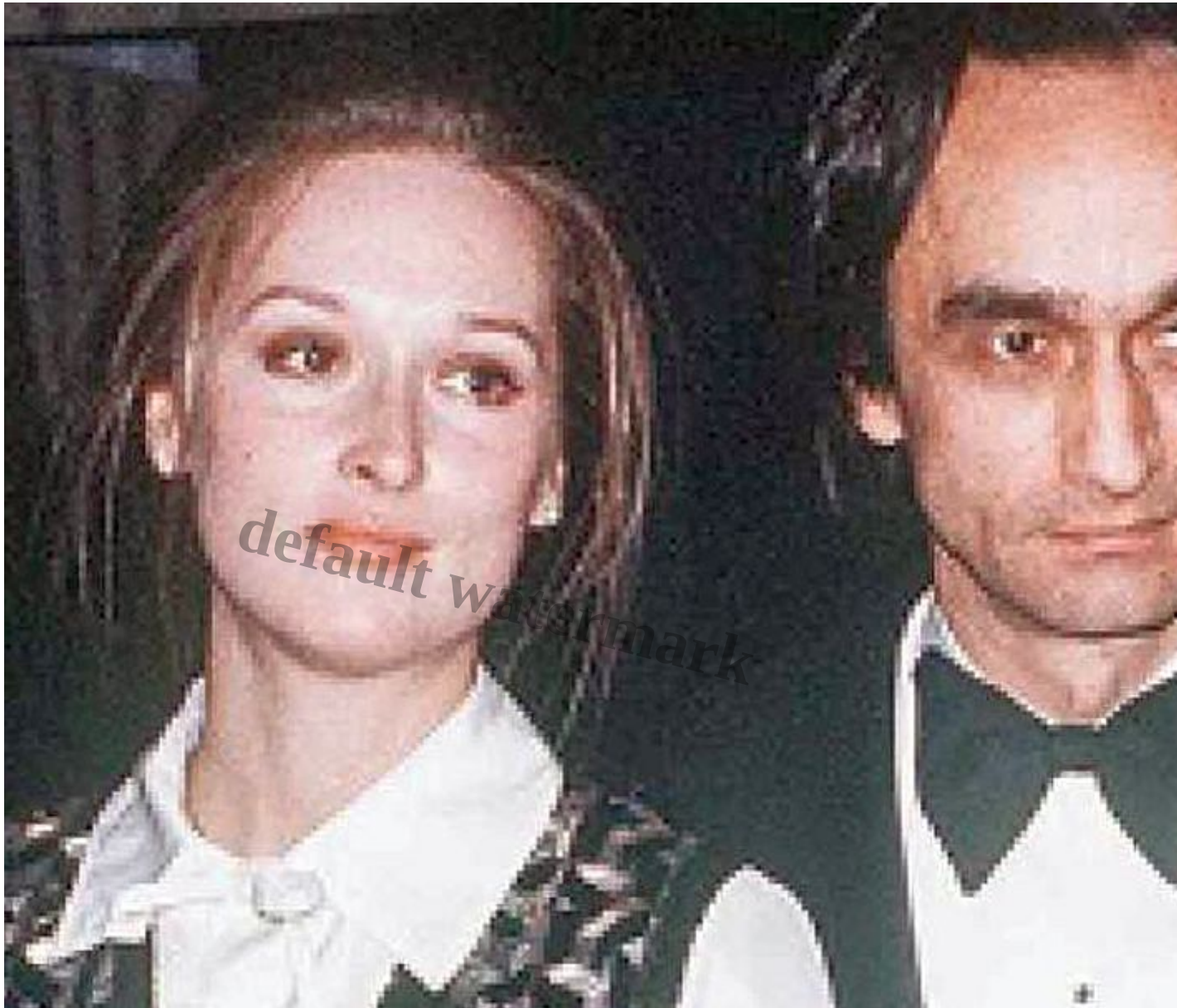
Streep en Cazale

Beschrijving

In 1978 stond de jonge Meryl Streep op het punt om de beste actrice van haar generatie te worden. Ze stond ook op het punt de liefde van haar leven te verliezen.

*“Ze praat er niet veel over”, zegt Michael Schulman, auteur van de Streep-biografie *Her Again*. “Maar dat jaar was zo enorm bewogen en dramatisch in haar leven en daarom belangrijk in het vormen van wie ze was als persoon en als actrice.”*

Streep was 29 jaar oud, een beginner in de theaterwereld van New York. Ze woonde in een loft op *Franklin Street* met haar vriend, acteur *John Cazale*. Hij was 14 jaar ouder dan zij en een legende onder zijn leeftijdsgenoten. *“Ik heb meer over acteren geleerd van John dan van wie dan ook”, heeft Al Pacino gezegd. “Het enige wat ik wilde doen, was de rest van mijn leven met John samenwerken. Hij was mijn acteerpartner.”*

Streep en Cazale ontmoetten elkaar in 1976, toen ze tegenover elkaar werden gecast in *Measure for Measure* in Central Park. Cazale was toen nog geen ster, maar hij werd in de industrie gezien als een zeldzaam talent, gewild onder de grote regisseurs van die tijd.

Hij was Fredo in *The Godfather* (1972) en *The Godfather Part II* (1974) en had hoofdrollen in *The Conversation* (1974) en *Dog Day Afternoon* (1975). Van de vijf films waarin hij speelde, werden ze allemaal genomineerd voor Beste Film en drie wonnen die prijs. Na het winnen van de prijs nam Cazale Streep mee uit eten in Little Italy, waar restauranteigenaren, onder de indruk van Fredo in de kamer, erop stonden dat ze gratis aten.

Hij stond onder regisseurs bekend als *20 Questions*, omdat hij gedetailleerde achtergrondinformatie wilde over al zijn personages. Pacino zei dat een eenvoudig diner met Cazale episch zou worden: *Ik bedoel, je was klaar, klaar en in bed voordat hij halverwege zijn maaltijd was. Dan kwam de sigaar tevoorschijn. Hij keek ernaar, stak hem aan, proefde hem. En rookte hem dan eindelijk op.*

Cazale en Streep wekten afgunst in de New Yorkse theaterwereld â?? zij de meest natuurlijk begaafde actrice in generaties, hij de meest natuurlijk begaafde acteur, en de legendarische regisseur *Joe Papp* hun beschermheer â?? tot op een dag in mei 1977. Cazale, die in previews voor â??*Agamemnon*â?• in het centrum was, voelde zich ziek genoeg om voorstellingen te missen. Papp was bezorgd genoeg om Cazale een spoedafpraak te bezorgen bij zijn eigen dokter in de Upper East Side. Binnen een paar dagen zaten Streep en Cazale in de spreekkamer met Joe en Gail Papp. De diagnose: *Cazale had terminale longkanker*. Het was door zijn hele lichaam uitgezaaid.

Pacino nam Cazale mee naar bestralingsbehandelingen, zat in de wachtkamer en hoopte dat het niet zo erg was als het leek. Cazale zelf hield vol dat hij beter zou worden, en toen hij vocht om weer aan het werk te gaan, nam Streep een rol aan die ze verafschuwde, zodat ze bij hem kon zijn. Ze was gewoon â??*het meisje*â?• in de film â?? *in wezen de kijk van een man op een vrouw*â?•, zei Streep. â??*Ze is extreem passief, ze is erg stil, ze is iemand die constant kwetsbaar is.*â?• Kortom, ze was alles wat Streep niet was. Maar de film was â??*The Deer Hunter*â?• (1978) en Cazale kreeg de kans om tegenover Robert De Niro te spelen in een van de weinige films die toen worstelde met de Vietnamoorlog. De filmmakers vochten om Cazale te casten, zelfs toen het productiebedrijf, EMI, erop stond dat hij ontslagen zou worden: de verzekeringskosten zouden buitensporig zijn en niemand wilde een film met een terminaal zieke ster steunen. Het verhaal dat Streep later zou vertellen: De Niro betaalde Cazales verzekeringskosten, wat de acteur nooit heeft bevestigd of ontkend. â??*Hij was zeker dan we dachten*â?•, zei De Niro later, â??*maar ik wilde dat hij erin zou spelen.*â?•

Begin maart 1978 ging Cazale naar *Memorial Sloan Kettering*. Streep verliet zijn zijde niet. Op 12 maart 1978 om 3 uur â??s nachts vertelde Cazales dokter Streep: â??*Hij is weg.*â?• â??*Meryl was er niet klaar voor om het te horen, laat staan â??te geloven,*â?• schrijft Schulman. â??*Wat er daarna gebeurde, was volgens sommigen het hoogtepunt van alle hardnekkige hoop die Meryl de afgelopen 10 maanden levend had gehouden. Ze sloeg snikkend op zijn borst en voor een kort, alarmerend moment opende John zijn ogen. â??Het is goed, Meryl,*â?• zei hij zwakjes. â??*Het is goed.*â?• Toen sloot hij zijn ogen en stierf. (New York Post)

Datum aangemaakt

2024/06/04